

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

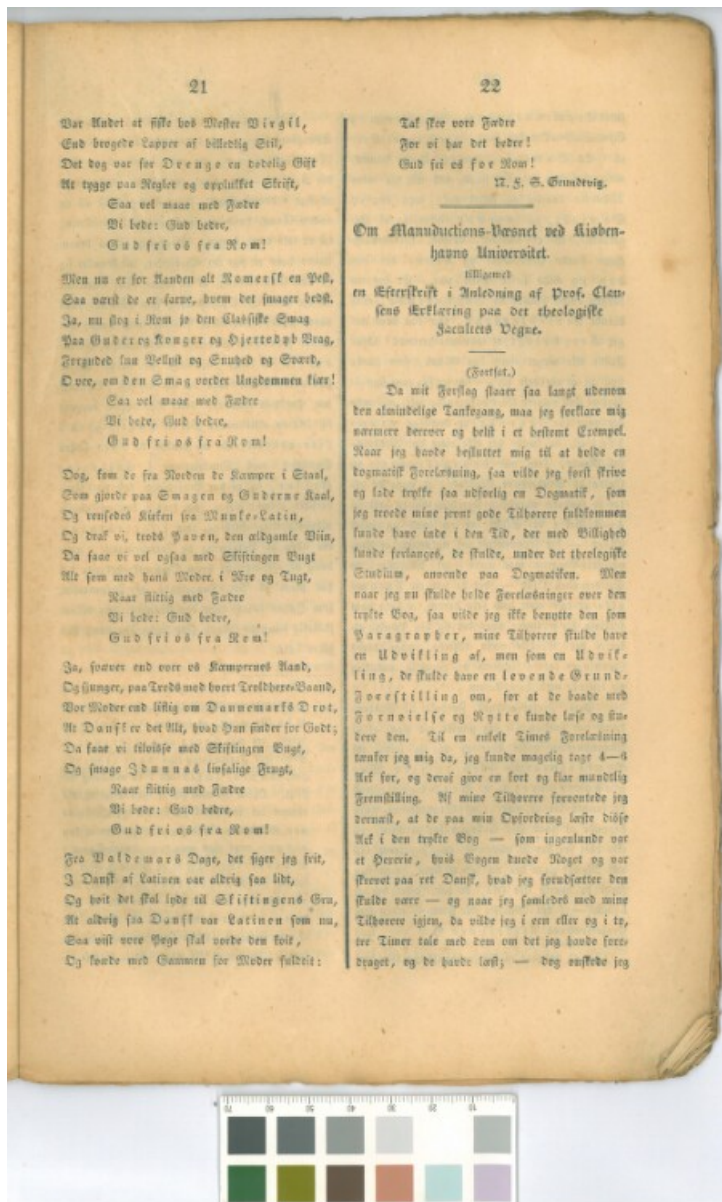
Titel: Udrag fra Romer-Vise

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 21. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1837_573-txt-shoot-idm452/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Var Kædet at fikle ved Mester Viggil,
 Gud bryder Lapper af bløddig Sil,
 Det dog var for Drengs en betelig Gift
 At tygge paa Negle og oppulstet Skrift,
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bete: Gud bete,
 Gud fri os fra Rom!

Men nu er for Kæden alt Romersk en Pæd,
 Saa vord de et farve, hvem det smager bedst,
 Ja, nu dog i Rom ja den Classiske Smag
 Paa Gaderes Konger og Hjertes og Haag,
 Fergude las Pæd og Sæded og Sværet,
 O her, om den Smag verdet Ungdommen lier!
 Saa vel maas med Jæder
 Vi bete, Gud bete,
 Gud fri os fra Rom!

Dog, som de fra Norden de Kamper i Etal,
 Dem gjorde paa Smagen og Gaderne Raal,
 Ly trufede Kirken fra Munkes-Latin,
 Ly dral vi, trods Haven, den aldyonle Viin,
 Da saar vi vel ogsaa med Skiftingen Tugt
 At fem med hans Moder i Vre og Tugt,
 Naar Ritig med Jæder
 Vi bete: Gud bete,
 Gud fri os fra Rom!

Ja, forer end over os Kamperne Naad,
 Dsjunger, paa Tredd med boret Tredheres-Daad,
 For Moder end Ritig om Danneværks Drot,
 At Danst er det Alt, hvad Hun finder for Gød;
 Da saar vi Ritig med Skiftingen Tugt,
 Da saage Jdanas ihsalige Tugt,
 Naar Ritig med Jæder
 Vi bete: Gud bete,
 Gud fri os fra Rom!

For Valdemars Dage, det siger jeg frit,
 I Danst af Latinen var aldrig saa lit,
 Og bet det skal lode til Skiftingen's Gra,
 At aldrig saa Danst var Latinen som nu,
 Saa vil vere Hege Hal vedte den foit,
 Ly laude med Gæmmen for Moder skelt:

Tal her vore Jæder
 For os har det bete!
 Gud fri os fra Rom!

N. F. S. Grundtvig.

Om Manductions-Værent ved Kiøbenhavn's Universitet.

af
 en Efterkrift i Anledning af Prof. Clausens Erklæring paa det theologiske Facultets Vegne.

(Fortset.)

Da mit Forslag saar saa langt udenom den almindelige Tankegang, saa jeg foreslør mig nærmere derover og bød i et bestemt Exempel. Naar jeg kunde beslutter mig til at holde en dogmatisk Forelesning, saa vilde jeg først frive og lode trykke saa ubøielig en Dogmatik, som jeg troede mine jevnt gode Tilhørere fuldkommen kunde have læst i den Tid, der med Villighed kunde forlænges, de skulde, under det theologiske Studium, anseende paa Dogmatiken. Men naar jeg nu skulde holde Forelesninger over den trykte Bog, saa vilde jeg ikke benytte den som Paragrapher, mine Tilhørere skulde have en Udvikling af, men som en Udvikling, de skulde have en levende Grundforestilling om, for at de kunde med Fornøielse og Nyttis kunde læse og høre den. Til en enkelt Times Forelesning tænker jeg mig da, jeg kunde maaelig tage 4-6 Afsnit, og deraf give en kort og klar mundtlig Fremstilling. Af mine Tilhørere forventede jeg deraf, at de paa min Opfordring læste disse Afsnit i den trykte Bog — som ingenlunde var et Hevret, hvis Bogen duede Noget og var skrevet paa ret Danst, hvad jeg freudsfatter den skulde vere — og naar jeg sammenlød med mine Tilhørere igjen, da vilde jeg i en eller og i tre, tre Timer tale med dem om det jeg kunde foresdrøget, og de kunde læst; — dog ønskede jeg